

РЕШЕНИЕ

№ 7484

гр. София, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 08.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3427** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „ИВАГО КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. И. пашов, чрез адв. А., срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1019 от 10.03.2022 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ в частта, с която е отказано плащане на сума в размер на 64 681, 71 лв.

Жалбоподателят оспорва уведомителното писмо като незаконосъобразно поради нарушения на правилата за издаване на административния акт и противоречие с материалния закон. Конкретно се сочи, че е нарушено изискването на чл.59, ал.2, т.4 АПК, тъй като актът не съдържа фактически основания. Твърди се, че уведомлението не съдържа никакви мотиви относно оторизирания размер на вземанията по подмярката и схемите, не е посочено защо и как са намалени поисканите със заявлението суми, по какви причини са наложени санкциите и как е определен техния размер. Поддържа се, че данните и констатациите в доклада от проверката не могат да заместят мотивите на акта, но независимо от това, жалбоподателят ги оспорва. Иска се отмяна на оспореното уведомително писмо и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Представя писмени бележки.

Ответникът – заместник-изпълнителният директор на ДФЗ, изразява писмено становище за неоснователност на жалбата и моли тя да бъде оставена без уважение.

Претендира юрисконсултско възнаграждение

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства, установи следното:

На 26.04.2020г. „ИВАГО КОМЕРС“ ЕООД, представлявано от управителя И. Г. П., е подало заявление за подпомагане с УИН 22/050620/99609 за кампания 2020. Заявено е подпомагане по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ - 133,2 ха, схемата за преразпределително плащане /С./ и Схемата за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания /ЗДП/ - 133,2 ха, Схемата за обвързано подпомагане за плодове /СП/ - 0,96 ха, схемата за обвързано подпомагане на протеинови култури /С./ - 58,07 ха; Схемата за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар /ПНДП/ - 133,2 ха. Заявлението обхваща и компенсационните плащания за други райони, засегнати от значителни природни ограничения – 127,91 ха. Заявените за подпомагане парцели се намират в землищата на [населено място] ново село, [населено място], [населено място] и [населено място].

Със Заповед № 401803/07.07.2020г. е разпоредено извършване на проверка на място по подаденото заявление в срок до 31.07.2020г. Съставен е доклад, видно от който проверката на място е извършена от 15.07. до 21.07.2020г. В протокола е отразено, че кандидатът е информиран за предстоящата проверка и че на проверка е присъствал управителя на дружеството, който е отказал да подпише доклада.

До „ИВАГО КОМЕРС“ ЕООД е изпратено уведомително писмо с изх. № 01-262-2600/277 от 04.08.2020г., с което жалбоподателят е уведомен за извършената проверка по подаденото от него заявление, като е посочено, че резултатите са детайлно описани в приложения доклад. На жалбоподателя е указана и възможността в 14-дневен срок да направи бележки и възражения.

Жалбоподателят е депозирал възражение /вх. № 01-262-2600/277 от 02.09.2020г./, в което е оспорил констатациите, че проверените площи са неподдържани и че не отговарят на критериите за допустимост, като е поискал да бъде извършена нова проверка на място с документиране с точки, координати и снимков материал.

В отговор е изготвено ново уведомително писмо от 19.10.2020г., подписано от зам.-изпълнителния директор на ДФЗ, в което жалбоподателят е уведомен, че е извършен повторен преглед на подаденото от него заявление. При допълнителната проверка било установено, че „имоти с композитни номера 22736-279-4-1, 22736-281-1-1, 22736-49-1-2, 22736-50-1-5, 22736-241-1-2, 22736-283-1-3, 22736-285-1-3, 22736-285-2-3, 22736-286-1-3, 22736-286-2-3, 22736-67-1-2, 22736-83-1-2 и 47665-557-1-1 са насаждения с маслодайна роза и лавандула“ и не отговарят на критериите за допустимост, според които парцелите трябва да имат видими следи от притежавани агротехнически мероприятия през цялата календарна година.

На 10.03.2022г. заместник – изпълнителният директор на ДФЗ издал оспореното уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1019 от 10.03.2022 г., с което жалбоподателят е уведомен за одобреното финансиране /оторизираните суми/ и извършените плащания. От поисканите 77 523, 55 лв. е одобрено финансиране в размер на 12 841,84 лв. и е отказано плащане на сума в размер на 64 681, 71 лв. Конкретно, видно от Таблица 1 на писмото, по подмярка 13.2/НР 2 е поискана сума 10 597,80 лв., а е оторизирана сума 0.00 лв.; по СЕПП исканата сума е 28 302,34 лв., оторизираната сума е 0.00 лв.; по С. е поискана сума в размер на 4 524 лв., а е оторизирана сума – 4 506,20 лв.; по С. е поискана сума 15 052,91 лв., оторизирана е

сума – 0.00 лв.; по СП /други/ е поискана сума 1 104,18 лв., оторизирана е 0.00 лв.; по ЗДП са поискани 17 824,82 лв., оторизирани са 8 218,14 лв. За възстановяване от ФД е поискана и оторизирана сума в размер на 117,50 лв.

В поясненията към Таблица 1 за колона „Намаления“ се посочва, че в нея се отчитат намаления на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление – проверки за площи, заявени повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допусими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ; намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението, съгласно чл.12 от Наредба № % от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания /наредба № 5/2009г./; наложена ставка на корекция /“финансова дисциплина“/, определена съгласно чл.26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и чл.8, пар.1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, в изпълнение на Регламент (ЕС) № 2020/1801 на Комисията от 30.11.2020г., която за кампания 2020 е в размер на 2,906192%; линейно намаление съгласно чл. 51, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл.6, параграф 2, буква „е“, т. I от Регламент за изпълнение № 809/2014 на Комисията и линейно намаление съгласно чл. 65, параграф 2, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл.6, параграф 2, буква „е“, т. iii от Регламент за изпълнение № 809/2014 на Комисията. Посочено е, че за кампания 2020 не са налагани линейните намаления.

В уведомителното писмо е посочено също, че по схемите, базирани на площ, администрирани съгласно чл.19 от Делегиран Регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията за кампания 2020, са наложени санкции, подлежащи на прихващане от бъдещи плащания, в размер на СП – 1104,18 лв., а по схемите и мерките, базирани на площ, администрирани съгласно чл.19а от Делегиран Регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията за кампания 2020 са наложени санкции, подлежащи на прихващане от бъдещи плащания, в размер на СЕПП – 9577,48 лв. и по подмярка 13.2/НР 2 – 3910.19 лв.

Правни изводи

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, от лице, за което актът е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Оспореното уведомително писмо е издадено от заместник-изпълнителния директор на ДФЗ. Съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителният директор организира, ръководи дейността и представлява Разплащателната агенция, която по дефиницията на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове. В чл. 20а, ал. 4 от същия закон е предвидена възможността изпълнителният директор на фонда да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, включително вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане на зам.-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. От приложените по делото доказателства е видно, че изпълнителният директор на ДФЗ със своя заповед № 03-РД/2891 от 23.07.2019 г., е делегирал на зам.-изпълнителния директор да издава и подписва уведомителни писма от вида на

оспореното. С оглед изложеното съдът намира, че процесното писмо е издадено от компетентен орган.

Основателни са обаче оплакванията на жалбоподателя за неспазване изискванията за мотивиране на акта. Съгласно чл.59, ал.2, т.4 от АПК актът следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, т.е. да бъде мотивиран. Чрез излагането на мотиви следва да може да бъде установено, от една страна, как, при какви фактически основания и въз основа на кои правни норми е формирана волята на административния орган, а от друга страна, да може да бъде извършена проверка относно съответствието на акта с материалния закон - дали сочените фактически основания действително са налице и дали те правилно са били подведени под съответната правна норма. Не на последно място, изложените мотиви следва да са ясни и разбираеми, така че лицето да може да организира своето право на защита. В случая изискването на чл.59, ал.2, т.4 АПК не е спазено.

Таблиците в оспореното уведомително писмо с поясненията към тях съдържат определена информация, но тя касае същината на самото волеизявление на органа, т.е. извършените „намаления“, и от нея не може да бъде установено какви точно са те и защо са наложени. Видно от разясненията към таблицата относно колона 1 „намаления“, изброени са 5 групи намаления, за две от които /линейните намаления/ е посочено, че не са налагани. Няма никаква конкретизация и яснота обаче кой вид намаление е приложено по отделните схеми/мерки, тъй като намалението е посочено само като общ краен резултат. Отделно от това в уведомителното писмо практически липсва посочено правно основание за намаленията.

Съгласно чл.43, ал.3 от ЗПЗП Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по схемите за директни плащания, когато: 1. кандидатът стопанисва площи и/или земеделски парцели с размери, по-малки от определените в чл. 38в; 2. установи, че за съответните площи не са спазени изискванията за кръстосано съответствие; 3. кандидатът възпрепятства извършването на проверка на място; 4. кандидатът е заявил площи, които не стопанисва или е заявил площи, които не отговарят на условията за допустимост за подпомагане, определени в наредбата по чл. 40; 5. за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено; 6. заявените за подпомагане площи не са включени в специализирания слой по чл. 33а, ал. 1 - за площите, които не са били обект на проверки по реда на чл. 37, ал. 3 и 4 за съответната година; 7. кандидатът за подпомагане не е ползвател на заявените земеделски площи; 8. кандидатът за подпомагане не отговаря или не е спазил специалните изисквания, определени с наредбата по чл. 38а, ал. 4; 9. установи, че са създадени изкуствени условия за подпомагане; 10. заявените за подпомагане площи са оценени като неотговарящи на условията за допустимост за подпомагане при проверките, извършвани по реда на чл. 37, ал. 3 и 4. В случая може да се направи заключение, че вероятно административният орган е имал предвид основанието по т.5 - кандидатът е заявил площи, които не стопанисва или е заявил площи, които не отговарят на условията за допустимост за подпомагане, определени в наредбата по чл. 40, но то също съдържа две хипотези и не е ясно коя е била визирана по отделните схеми/мерки.

Действително, допустимо е съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 на ОСГК на ВС мотивите на оспорения акт да се съдържат и в друг документ от административната преписка, когато има препращане към него или ако той изхожда от същия административен орган. В случая е видно, че по заявлението на

жалбоподателя е разпоредена и извършена проверка на място, за която има изготвен доклад от определения служител от Регионален технически инспекторат Х., но поради липсата на препращане към този акт или на позоваване на него в процесното уведомително писмо, не може да се направи заключение, че административният орган е възприел изцяло или отчасти направените констатации от проверката. Видно от доклада от проверката, за част от парцелите, които са засети с лавандула или с маслодайна роза, а така също и с грах за зърно, е посочено, че са неподдържани и не отговарят на критериите за допустимост. Дали парцелите са поддържани или не обаче също представлява заключение, а не е фактическа констатация – никъде няма описание какво точно е установил експерта, за да направи заключение, че съответният парцел е неподдържан. Съгласно чл.4 от НАРЕДБА № 2 от 26.03.2018 г. за критериите за допустимост на земеделските площи за подпомагане по схеми и мерки за плащане на площ, допустимите за подпомагане земеделски площи съгласно чл. 32, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (ОВ L 347, 20.12.2013 г.) (Регламент (ЕС) № 1307/2013), които: 1. се поддържат в състояние, годно за производство, трябва да отговарят на изискванията на чл. 5, 6 и 9; 2. се използват за производство, трябва да отговарят на изискванията на чл. 7 – 9. Съгласно чл.5 – 7 от Наредбата, за поддържането на земеделските площи в състояние, годно за производство по смисъла на чл. 4, параграф 1, буква "в", подточка "ii)" от Регламент (ЕС) № 1307/2013, трябва да бъде приложена поне една от следните дейности на: 1. обработваеми земи – изораване, дисковане, косене на тревата без изнасяне на сено/сенаж, обработка с хербициди; 2. постоянно затревени площи – косене на тревата без изнасяне на сено/сенаж. Земите под угар са допустими за подпомагане, когато върху тях е извършена най-малко една почвена обработка (изораване, дисковане) от 1 януари до 31 май на годината на кандидатстване, и следи от дейностите по чл. 5, т. 1 са разпознаваеми през цялата календарна година. Обработваемите земи са допустими за подпомагане, когато са засети със земеделска култура, която е налична или може да бъде установена чрез растителните остатъци от нея. В случая нито в оспорения акт, нито в уведомителното писмо се съдържат констатации за наличие или липса на признаци за такива дейности, нито пък позоваване на някоя от цитираните разпоредби. С оглед на това не може да се установи нито какво точно е констатирано при проверката на място, нито дали органът на това или на друго основание е приел, че площите са недопустими.

На следващо място, към административната преписка е приложен документ, озаглавен „становище“, подписан от издателя на акта – заместник - изпълнителния директор на ДФЗ. По принцип, един такъв документ би могъл да удовлетвори изискването за мотивиране на акта, ако съдържа фактическите и правни основания, въз основа на които административният орган е формирал решението си. В случая становището на административния орган съдържа някои разяснения, но от тях също не може да се установи по ясен и разбираем начин защо и на какво основание е направен извод за недопустимост на подпомагането за отделните парцели. Всъщност, в самото становище се посочва, че се предоставя информация на извършените изчисления по схеми /мерки на „И. комерс“, т.е. не съдържа фактически установявания и обвързка между тях и приложимите правни норми. Сочи се на какво

основание са наложени санкции за недопустими площи – чл.19 и чл.19а на Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията, но отново няма фактическа и правна обосновка за твърдящата недопустимост, освен най-общото изявление, че всички „условия за допустимост са подробно разписани в Наредба № 2 от 17.02.2015г...“

При това положение и предвид изложеното по отношение неяснотата и липсата на мотиви в оспорения акт, респ. в друг акт от административната преписка, съдът приема, че не са спазени изискванията за мотивиране на акта до степен, че нито засегнатото дружество, нито съдът са в състояние да разберат по какви причини и въз основа на какво е отказано плащането, респективно са извършени намаленията по заявените схеми и мерки за подпомагане, а това пречатства както правото на защита на засегнатото лице, така и проверката за материална законосъобразност на акта. Предвид изложеното, оспореното уведомително писмо следва да бъде отменено, а преписката да се върне на административния орган за издаване на нов акт по подаденото заявление с подробно и ясно изложени в него фактически и правни основания.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски за адвокат и за държавна такса. В молбата на ответника от 12.09.2022г. е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е неоснователно с оглед минималния размер по Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/1019 от 10.03.2022 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, в частта, с която е отказано финансово подпомагане на „ИВАГО КОМЕРС“ ЕООД за кампания 2020.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по подаденото заявление съобразно дадените в решението указания.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „ИВАГО КОМЕРС“ ЕООД разноски по делото в размер на 3 517,45 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: